

పార్వతీశంభ్రముగాల

- ఎన్. వారిప్రియ

“గిరిశం! డాక్టరు దగ్గరికెళ్ళాలి. తోడు వస్తావా?” తన డియరెస్ట్ ఫ్రెండ్ ని రిక్వెస్టింగ్ గా అడిగాడు పార్వతీశం.... గిరిశం లాయరుగా ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నాడు.

“ఏంట్రా.... ఏవైంది? అంతా బాగానే వుంది కదా?” ఆదుర్దాగా ఆలిండియా రేడియో పద్ధతిలో అడిగాడు.

“అంతా బాగానే వుంటే డాక్టరు దగ్గరి కెందుకురా వెళ్ళటం?.... మనసంతా వికారంగా,

గుండెంతా బరువుగా.... తిండి సయించకుండా.... ధర్మా మీటర్ని బద్దలు కొట్టేంత సెగలు పొగల్లో నిద్రపట్టక....”

“ఆసావు. అర్థమైంది. నువ్వింకా ఆకుచాటు పిందెవి, నాన్న కొంగట్టుకు తిరిగే చంటి వెధవవు కున్నా. ఇంత వాడి వయ్యావన్నమాట.... ఊహ.... నీకూ వచ్చేసిందన్న మాట!

“ఏమిటా వెధవ స్త్రీ లింగ సంబోధన? ఏం వచ్చింది నాకు?!”

“కంగారు పడకు. నీకు వచ్చేసింది యువ్వనం.... నీకు కావాలి....”

“రేడియో డైలాగులు, టీ.వీ. యాడ్ డైలాగులు చెప్పకురా. ఇవతల చస్తుంటే....” కోసంగా అన్నాడు పార్వతీశం.

“నీది లాఫీవర్రా. పైత్యం ప్రకోపించి గుండె కెక్కి కూర్చుంది.”

“ఏం? తమాషాగా వుందా?” కన్నుమన్నాడు.

“అదేం కాదు..... నిజం చెప్పు. ముక్కూ మొహం తెలిసి ఆ డాక్టరవడి దగ్గరో ఒప్పుకునే బదులు చిన్న నాటి నుండి ఒకే గదిలో పడుకుని ఒకే వస్త్రం కట్టుకున్న ప్రాణ మిత్రులం.... నా దగ్గర సిగ్గులేకుండా ఒప్పుకోవటం మంచిది కదూ? నిజం చెప్పరా.” దగ్గరగా వచ్చి గుసగుసగా అన్నాడు గిరిశం.

“....ని....జ....మే....రా.” సిగ్గు పడుతూనే అన్నాడు.

“ఓ.....న్.... ఈ మాత్రానికే డాక్టరెండుకురా? నా సలహా పాటించు చాలు. బాగుపడి పోతావ్.”

“ఫీజు కోసం వెర్రి బాగులోళ్ళకిచ్చే సలహా నాకివ్వకు. లాయరు వైతే అయ్యావుగాని.”

“ఐతే.... నీ ఖర్మ.... అనుభవించు.” పైకి అనేసి తనలో తనే “నీకంటే వెర్రి వెధవ నాకెవడు దొరుకుతాడ్రా వెధవన్నర వెధవా.... అసలీ మధ్య కేసులేమీ దొరక్క గోళ్లు కొరుక్కుంటున్నాను. నీ లాంటి వెర్రి బాగుల వెధవ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను.” అనుకుంటూ పైకి మళ్ళీ

“వెధవ సలహాలు నీకెందుకిస్తావ్రా పిచ్చి వెధవా....” అన్నాడు.

“ఐతే చెప్పు.”

“ముందు నీ పేరు పార్వతీశం కాదు.... పార్వతీష్.... అర్థమైందా?

“ఊహ....”

“ఏం చేసినా ప్లాస్ట్ గా చెయ్యాలి.... ముందు మీ నాన్న దగ్గరికెళ్లి దీనంగా మొహం పెట్టి వెంటనే మ్యారేజ్ చెయ్యమని అడుగు.”

“ఎందుకూ? చెప్పుతో కొట్టించుకోటానికా?”

“కొట్టడు. అమాంతం వాటేస్సుని ముద్దుల్లో ముంచేసి ఆలిండియా రేడియోలో అనౌన్స్ చేసి నంత పని చేస్తాడు. నా మాట విను.... నువ్వు మ్యారేజీకి రెడీ అయ్యావంటే మీ నాన్నకి శతకోటి లాభాలు.”

“అదెలా?”

“ఒకటి.... పుష్కలంగా కట్టం.... రెండు.... ఒక్కడే సుపుత్రుడివి కాబట్టి వియ్యాల వారిని దండుకు తినొచ్చు.... మూడు.... ఒక్కతే కోడలు కాబట్టి ఇరవై నాలుగంటలూ చెండుకు తినొచ్చు. అవసరమైతే కాల్చుకునో, వేపుకునో తినొచ్చు.”

“అ....బ్బా.....! పెళ్లిలో ఇన్ని లాభాలా?!... ఇలాగైతే అడిగేస్తాను.”

“వేరీ గుడ్.... ఆ తర్వాత మిగతాది చెప్తా... ప్రాసీడ్ అప్పు వెంటనే!”

“నాన్నా!....” గిరిశం చెప్పినట్లు బేలగా కాకుండా కొంచెం జబర్దస్తీగా పిల్చాడు.

“ఏంట్రా కన్నా? ఏం కావాలి?” ముద్దు ముద్దుగా అడిగాడు తండ్రి గోపాలం.

“నాకర్జంటుగా పెళ్లి కావాలి.” తడుముకోకుండా చెప్పేశాడు.

“దేంతో? చెర్నాకోలతోనా బడితెతోనా?.....”

“నాన్నా..... అవమానిస్తున్నావ్. నాకూ ఈ డాచ్చింది. లావ్ ఫీవర్ కూడా వస్తోంది.”

“వెధవ ఇంట్లో నోటికొచ్చినట్టల్లా వాగకు శుంఠ వెధవా.... పెళ్లి చెయ్యాలా? పెళ్లి?.... అయినా పెళ్లి చెయ్యమని అడిగేంతగా వచ్చాయా తెలివి తేటలు?.... మా రోజుల్లో మేం అమ్మానాన్నలు పెళ్లి చేసేదాకా సందులు గొండులు వెతుక్కునే వాళ్లమే గాని నోరు తెరిచి అడిగే వాళ్లమా?... ఔరా..... కలి కాల మహిమ?....”

“ఇంతకీ నాకు అర్జంటుగా పెళ్లి చేస్తావా? లేదా?”

“చేస్తానురా అంటు వెధవా..... ముందు ప్రేమించటం నేర్చుకో. ఆ తర్వాత చేస్తా. లేక పోతే.... వచ్చిన దాని ముందు నా పరువు పోతుంది.”

“ప్రేమించటమా?.... ఎవర్ని?.... ఎలా?....”

“అది కూడా తెలివీ వాడివి నీకు పెళ్లెందుకురా చప్రాసీ వెధవా?”

“ఓ.....హో.... సందులు గొండులు వెతుక్కో వటమంటే ఇదన్న మాట!... అమ్మ అర్థంతరంగా ఎందుకు చచ్చిందో నాకిప్పుడర్థమైంది.”

“ఏడాప్.... నోర్మయ్ ఇస్తరాకుల వెధవా.”

“నాన్నా!....నాకూ వయసొచ్చింది. తిట్టావంటే బావుండదు.”

“ఏం చేస్తావురా పింజారీ వెధవా? ఇలాంటి వెధవ్వి కాబట్టే పదేళ్లు కష్టపడినా నీ చేత డిగ్రీ పూర్తి చేయించలేకపోయానా చీపురు వెధవా.”

“ఏ వెధవనైనా నీ చేతుల్లోనేగా పెంచావ్? ఇక చూడు నా తడాఖా. నీ నోటితోనే ‘శభాష్’ అనిపించుకుంటాను. వస్తాను.... టా,టా..... గుడ్. బై.... చీరియో.... సీయూ.....”

“పోరా ఏ బ్రాసి వెధవా.”

“ఒరేయ్ గిరిష్.... గురుభ్యోన్నమః..” వస్తూనే రెండు చేతులెత్తి నమస్కరించాడు ఫ్రెండ్కి.

“ఏమిట్రా ఆ విచిత్ర ప్రేలాపన?” కళ్ళింత చేస్తూ అడిగాడు గిరిశం.

“ప్రేలాపన కాదు గురువా. ఇక నుండి నిజంగా నువ్వే నా గురువు.”

“ఇంట్లో నుండి లేచొచ్చినట్లు ఏంటా పోజు?”

“మా బాగా కనిపెట్టావ్ గురువా.”

వేణు లాజక్

హీరో అనేవాడు ఒక్కడే ప్రతి ప్రేములోనూ కనిపించాలన్న రూలెక్కడా లేదు. మనం కుటుంబంలో ఉంటాం. అన్ని పనులూ మనం ఒక్కరిమే చేయాలనుకోవడం అన్ని విషయాల్లోనూ మనం ఒక్కరిమే తలదూర్చడం చూసేవాళ్ళకి ఎంత వెగటుగా ఉంటుంది. సినిమా కూడా అంతే! సినిమా అనేది నవరస ప్రధానమైనది అయితే ఆ నవరసాల్ని పండించడానికి నలుగురు నటులూ కావాలికదా - అంటాడు సక్సెస్ఫుల్ వర్తమాన హీరో వేణు.

“కారణం?.... మీ నాన్న పెళ్లి చెయ్యమని పొమ్మన్నాడా?”

“అలా అనలేదుగానీ.... ముందు నన్ను పెళ్లికి అర్హుణ్ణి కాదో తేల్చుకు రమ్మన్నాడు.”

“ఎలా?”

“యంగ్ విడోస్ అచ్చమ్మ బుచ్చమ్మలకి లైన్లేసే వాడివి నీకు అర్థం కాలేదా గురువా? ముందు ప్రేమించటం నేర్చుకోమన్నాడు.”

“ఫరవాలేదు. నువ్వు లైన్లో కొస్తున్నావ్. ఆ మనిషెవరో కూడా చెప్పాడా?” పడి పడి నవ్వుతూ అన్నాడు.

“అది నేనడగలేదు.”

“గొప్ప అసమర్థుడివే.... ఐతే.... బుచ్చమ్మ లాంటి ఓ యంగ్ విడోని చూడమంటావా?”

“ఈ రోజుల్లో అచ్చమ్మ, బుచ్చమ్మ, పిచ్చమ్మ, పుల్లమ్మ లేంటి గురువా....?”

“ఐతే.... ఏకంగా మంజువాణి ఇంట్లో మేజు వాణి ఏర్పాటు చెయ్యమంటావా? చింతామణి ఇంట్లో....”

“వాళ్ల ముని మనవరాళ్లవరైనా వుంటే చూడు.” ఉక్రోషంగా అన్నాడు.

“అలాంటి లేటెస్ట్ సెక్స్ వర్కర్స్ని అందుకోవాలంటే నోట్ల కట్టల్లో మెట్లు కట్టి ఎక్కాలి. నీ దగ్గరుందా?”

“నయా పైసా లేదు.”

“మరి నా ఫీజు?”

“నేనిందులో సక్సెస్ సాధించి పెళ్లంటూ జరిగితే కట్టం డబ్బులోంచి తీసిస్తాను. లేకపోతే మా నాన్న ఆస్తంతా నా చేతికొచ్చాకైనా ఇస్తాను.

“ఇందులో నువ్వు సక్సెస్ అవటం మీద నాక్కొంత నమ్మకముంది గాని.... ఇప్పుడిప్పుడే మీ నాన్న పోవటం మీదే నాకాట్టే నమ్మకం కలగటం లేదు.... సరే.... ప్లాన్ చేసి చెప్తాను.”

“ఓకె...ఓకె....”

“అర్థమయిందా? చెప్పినట్లు చెయ్యి” మర్నాడు పార్వతీశం చెవిలో కాసేపు కిచకిచలాడి జాగ్రత్తలు

చెప్పాడు.

“ఓకె గురు. ఆశీర్వదించు.”

“బెస్టాఫ్ లక్.... క్షేమంగా వెళ్లి లాభంగా రా....” గిరిశం తన గదిలో కూర్చుని కూని రాగం తీస్తుండగా వచ్చాడు పార్వతీశం.

“గురువా గిరిశం....” అంటూ.

“వాట్ హేపెండ్? సక్సెస్సా?” సంతోషంగా అడిగాడు. అదేమీ వినిపించుకోకుండా.

“అబ్బా.... ఏం దెబ్బ గురు? బిలియన్ డాలర్లు ఖరీదు చేసే దెబ్బ. దెబ్బంటే అదీ దెబ్బని ఈ దెబ్బ తోనే తెలుసుకున్నాను.” బుగ్గను చేత్తో కప్పుకుని అన్నాడు.

“కంగ్రాట్స్. కంగ్రాట్స్.... అంత మంచి దెబ్బ? కంగ్రాట్స్.”

“అని చెప్పాల్సింది నాక్కాదు... నువ్వు చూపించావే షకీలా? ఆ అమ్మాయికి.”

“దెబ్బ కొట్టింది నువ్వయితే.... ఆ అమ్మాయికి ఎందుకు చెప్పటం? దెబ్బ కొట్టింది నేను కాదు గురు.... ఆ అమ్మాయే.”

“నాన్ సెన్స్.... దేంతో కొట్టింది? అలా జరగటానికి వీలేదే నా ప్లాన్ ప్రకారం?”

“ఎడమ కాలి బూటు.... బాటా కంపెనీ లెదర్ బూటు. ఏం స్ట్రాంగ్గా వుందో....”

“ఇంతకీ.... నువ్వేం చేశావ్?”

“అంతా నువ్వు చెప్పినట్టే చేశాను.... లైన్లో కొచ్చింది కదాని చివర్లో.... మీ గదిలో కెళ్తామా లేక ఏదైనా హోటల్లో రూం తీసుకుందామా అనడి గాను... అంతే....”

మరుక్షణమే గిరిశం చేతిలో పార్వతీశం చెంప చెళ్లు మన్న చప్పుడు మార్మోగింది.

“యూ.... బాస్టర్డ్.... నేను చెప్పినంత వరకే చెయ్యాలిగాని నీ సొంత ప్రయోగాలు చెప్తావా?” రౌద్రం దాలుస్తూ రెచ్చిపోయాడు గిరిశం.

“పొరపాటైపోయింది గురు.... ఈసారి జాగ్రత్త పడతాను.”

“ఊ....” అంటూ మళ్ళీ పార్వతీశం చెవిలో

గూటికోసం

నాకు ఇల్లు... ఇంట్లో వాతావరణం విశాలంగా నాకు నచ్చేరీతిలో ఉండాలి. అసలు మనం కష్టపడి పని చేస్తున్నప్పుడు... ఆ కష్టాన్ని మరచిపోడానికి తగిన అనుకూలమయిన వాతావరణం కల్పించుకోవాలి. బెడ్ రూమ్ విషయంలో... కిచెన్ విషయంలో... బాత్రూం విషయంలో అసలు రాజీపడను. కోటి విద్యలూ కూటికోసమే కదా అంటారంతా. కాని నేనంటాను కోటివిద్యలూ... గూటికోసమే కదా అంటుంది కాశ్మీతా.

కిచెన్ లాడాడు....

డల్ గా వచ్చాడు పార్వతీశం.

“ఏంట్రా?... ఆముదం తాగినట్లా ఫేసేమిటి?” పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగాడు గిరీశం. పార్వతీశం తలొంచుకుని దీనంగా చెప్పుకు పోతున్నాడు.

“సారీ గురూ.”

“నీ ఫేస్ చూస్తేనే మళ్ళీ వాయగొట్టించుకున్నా పని అర్థమౌతూంది గానీ జరిగిందేమిటో చెప్పేడువ్.”

“ఈసారి నువ్వు చెప్పినంత వరకే చేశాను.... తనంతట తనే ఇంటికి తీసికెళ్ళింది. తీసికెళ్ళి.... వాళ్ల నాన్నా అన్నయ్యల చేత.... దెబ్బలు పైకి కనపడనీయకుండా చితక బాదించింది.”

“షీల..... అలా చేసే పిల్ల కాదే?” స్వగతంలో అనుకున్నట్లు అన్నాడు.

“ఆ అమ్మాయి..... నువ్వు చెప్పిన షీల కాదు.”

“మరెవరు?”

“వైదేహి.... డి.యస్.పి కూతురు”

పార్వతీశం మాటలు పూర్తి కాకముందే ఫెడీ ఫెడీ మని కొట్టాడు.

“నన్నేం చెయ్యమంటావు గురూ?... షీలా ఎందుకో మిస్సయింది. ఊరికే తిరిగి వస్తే అసమర్థణ్ణంటావని....”

“స్కాండ్రల్, రాస్కెల్..... అందుకని డి.యస్.పి కూతురైస్తుకుంటావా?”

“ముందు తెలీదు.”

“ఎప్పుడు తెలిసింది? తన్నులు తిన్నాకా?”

“మధ్యలో తెలిసింది.”

“అప్పుడెందుకు పారిపోలేదు?”

“డి.యస్.పి ఐతే నాకు సేఫ్టీగా వుంటుందను కొన్నాను.”

“స్టుపిడ్.... ఇంతకీ మన అడ్రస్ మైనా వాళ్లకి చెప్పి ఏడ్చావా?”

“వాళ్లడగలేదు. అడిగితే చెప్పే వాణ్ణే.”

“మహా గొప్ప పనిచేశావ్..... ఈ సారన్నా తెలివిగా ఏడువ్. నీకే శ్రమా లేకుండా ఏర్పాట్లన్నీ నేనే చేస్తాను... చూడూ.... ఈ పిల్ల చాలా తెలివైంది, చురుకైంది. జాగ్రత్తగా బిహెవ్ చెయ్యి. తెలిసిందా?”

“ఓ....కె.....గురూ...”

“మళ్ళీ ఫెయిల్యూరా?” భిన్నపదనుడై వచ్చిన పార్వతీశాన్ని అడిగాడు గిరీశం తీక్షణంగా చూస్తూ.

“ఫెయిల్యూర్ కాదు గురూ పొరపాటు.”

“చెప్పిచావు తొందరగా.”

“ఎంతో వినయంగా, ఒద్దికగా, మర్యాదగా మాట్లాడిన వాళ్ల అమ్మని ఆ అమ్మాయే అను

కుని..... వాటేస్తున్నాను.”

దెబ్బమీద దెబ్బ..... దెబ్బ మీద దెబ్బగా ఫెడీ, ఫెడీ, ఫెడీమని కొట్టాడు.....

ఇక ఇలా లాభం లేదని ఏకంగా పార్వతీశం తండ్రిని కలిసి పెళ్లి చేసెయ్యమని సలహా ఇచ్చాడు గిరీశం. దాంతో గోపాలం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి ఎవరినెత్తినైనా ఇట్టే చెయ్యి పెట్టి భస్మం చెయ్యగల మంత్రాల మామయ్య కూతుర్ని చేసుకోవటమో.... లేదా లాక్యంతో లోకుల సొమ్ము తింటూ పిల్లల్ని గున్న ఏనుగుల్లా తయారు చేసిన మేనత్త సంతాన లక్ష్మి కూతుర్ని చేసుకోవటమో నిర్ణయించుకోమని పార్వతీశానికే వదిలేశాడు.

“అండాళ్ని గానీ, గజలక్ష్మిని గానీ ఇద్దర్ని చేసుకోను” అని తేల్చి చెప్పేశాడు పార్వతీశం.

“మరెవర్ని చేసుకుంటావో చెప్పేడువ్ చింపిరి వెధవా?” గద్దించాడు తండ్రి.

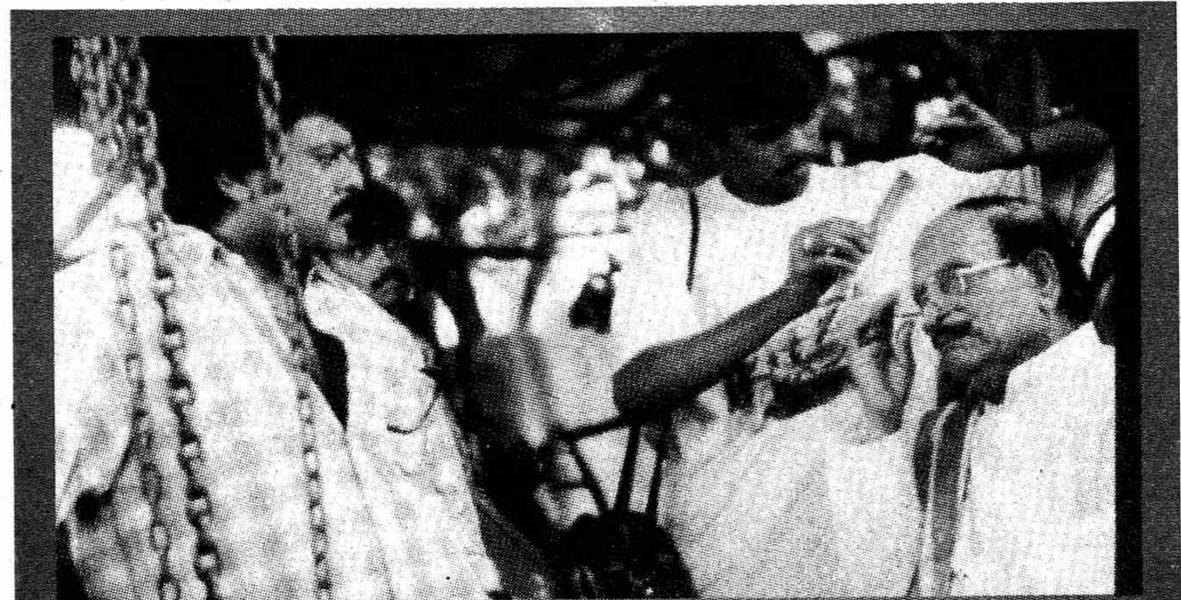
“మంజు వాణి మనమరాలు కళా రంజన్ని చేసుకుంటాను.” ఖరాఖండిగా చెప్పాడు.

“నోర్మూయ్ బుదర వెధవా. నీ బుర్రలో ఉందంతా బురదేరా మురికి వెధవా. నీది బుర్ర కాదురా రొచ్చు వెధవా. ఇంత బతుకూ బతికి అలాంటి వాళ్లని తెచ్చి ఇంట్లో స్థానమిస్తానంటావా పెంట వెధవా?”

“ఊరికే తెచ్చి పెట్టను తాళి కట్టి తెస్తాను.”

“ముప్పై రెండు పళ్లూ మూడు నిముషాల్లో రాలగొడతాను రొడీ వెధవా.”

“చెప్పేదోదో శాంతంగా చెప్పొచ్చుగా? అంత చిరు బుర్రు లాడ్డం దేనికి? వాళ్లిళ్లకి చాటు మాటుగా వెళ్లినప్పుడు లేని తప్పు పట్టిగ్గా పెళ్లి

అల్లు హితవు

చిరంజీవిలో ఒక గొప్ప గుణం ఉంది. ప్రతివారి దగ్గర్నుంచి ఎంతో కొంత నేర్చుకుందామను కుంటాడు. సీనియర్ నటులు సెట్లో ఎలా ప్రవర్తిస్తారు. ఎలాంటి శ్రద్ధలు తీసుకుంటారు, ఎలా నటిస్తారు ఇలాంటివన్నీ గమనిస్తుంటాడు. ఒకసారి సెట్లో అల్లురామలింగయ్యగారిని మాసి మీకున్న సీనియారిటీకి ఇంకా ఎందుకు మావగారు ఈ గెటప్ అన్నాడు. అంతే... ఆహా... “ఎలాంటి సిట్టయ్యేషన్లోనూ నటనను తీసిపారేయకూడదు. నటుడన్నాక, ట్రాజెడీలోనూ, కామెడీలోనూ నటుడే!” అంటూ హితవు చెప్పాడు అల్లు.

“మమ్మని ఇంటికి తెచ్చుకుంటే ఏమైంది? నువ్వు నా ఎయిసులో వున్నప్పుడు ఎవరికీ తెలీకుండా ఆ యింటికి చాలాసార్లు వెళ్లావని నాయనమ్మ చెప్పిందిలే.” బుంగ మూతి పెట్టి అన్నాడు.

“ఇంకొక్క మాట మాట్లాడావంటే చంపేస్తాను శుంఠా. ఇంకొక్క క్షణం ఇక్కడున్నావంటే పాతి పెట్టేస్తాను. పోరా.” ఆవేశంగా వూగిపోతూ టపటపా చెంపలు పగిలేలా కొట్టాడు తండ్రి....

“ఏమిట్రా? ఏమైంది? ఆ చెంపలు బలు పేమిటి?” భోరున ఏడుస్తూ వచ్చిన పార్వతీశాన్ని అడిగాడు గిరిశం.

“బలుపు కాదురా. నాపు” ఏడుస్తూనే చెప్పాడు.

“ఎవరు? ఎవరంతగా వాయగొట్టారు? కొంపదీసి..... మళ్ళీ ఎవరైనా గొప్పింటి పిల్ల జోలికి వెళ్లావా?”

“బుద్ధుంటే మళ్ళీ ఆ పని చేస్తానా?.... మా నాన్న పెళ్ళి చేస్తానంటే ఫలానా పిల్లని చేసుకుంటానని చెప్పా.”

“ఎవరా ఫలానా?” లోతుగా చూస్తూ అన్నాడు.

చెప్పాడు పార్వతీశం..... అంతే!..... ఫట్ ఫట్ ఫట్.... మని కొట్టాడు గిరిశం.

“ఏంటి గురూ? చెప్పు చెప్పు అని బలవంతం చేస్తారు. తీరా చెప్పిం తర్వాత వాయ గొడతారు?”

“సారీరా పార్వతీష్ ఆవేశం ఆపుకోలేక పోయాను. నువ్వు తీసుకున్న నిర్ణయం తప్పు. అందుకే మీ నాన్న అలా కొట్టాడు.... అసలు దాని మతలబేమిటంటే.... అలాంటి వాళ్ళని అవసరానికి వాడుకో వాలే గాని పెళ్ళిళ్లు చేస్తో కూడదు. వాళ్ళ విషయంలో కొన్ని రూల్సున్నాయి.” కూల్ డౌన వుతూ అన్నాడు.

“నాకు తెలీకడుగుతాను గురువా.... వాళ్ళ మనుషులే కదా? రక్త మాంసాలందరివీ ఒక్కటే కదా? అందరి రక్తం ఎరుపే కదా? మరి ఈ తేడా లెందుకు? ఆ రూల్స్ మిట్ చెప్పొచ్చుగా గురూ....”

“చంపావ్ పో.... నీకు తెలీదులే. రక్తం అందరిదీ ఒక్కటే ఐనా.... అందులో గ్రూపులుంటాయి. కాక పోతే వాళ్ళకి ఇంట్లోనుండి డబ్బు కాజేసి ఇవ్వవచ్చు. బంగారం కాజేసి ఇవ్వవచ్చు. ఆస్తులన్నీ తీసికెళ్ళి వాళ్ళని అభిషేకించవచ్చు.... చాటు మాటు వ్యవహారం ఎంతైనా సాగించవచ్చు. కానీ.... నలుగురిలో పబ్లిగ్గా వెంటబెట్టుకుని తిరక్కూడదు. ఫంక్షన్స్ కి, బంధువుల్లోకి తీసికెళ్ళకూడదు. వాళ్ళని చీకటి బ్రతుకులు. చీకట్లోనే వాడుకోవాలి. వెలుతురు లోకి, నలుగురిలోకి తీసుకురాకూడదు.”

“మరి.... వాళ్ళని వాడుకున్న మనం?”

“మనం మగవాళ్ళం కనుక దానికి ‘పేమ’ అని అందమైన ముసుగు వేసి ‘త్యాగం’ అని అలంకారం చేసి సులభంగా తప్పించుకోవచ్చు. సమాజంలో తీవిగా, దర్జాగా, హుండాగా దూరి దర్పంగా తిరగొచ్చు.

“ఆ తరువాత మనకి పెళ్ళవుతుందా?” అమాయకంగా అడిగాడు.

“దర్జాగా ఔతుంది.”

“ఐతే నేనిప్పుడే వెళ్తా” చురుగ్గా వెనక్కి తిరిగాడు పార్వతీశం.

“ఎక్కడికి?”

“కళా రంజని దగ్గరికి”

“ఆగాగు. బుచ్చమ్మ లైన్లో కొచ్చేదాకా అది నాకు బుక్కయింది.”

“మరిప్పుడు నన్నేం చెయ్యమంటావు గురూ?”

“అలాంటి వాళ్ళదేముంది రా? మన దగ్గర డబ్బుండాలే గాని ఎప్పుడు కావాలనుకుంటే అప్పుడే వాళ్ళ ఒళ్లో వాలొచ్చు. దాంతో వాళ్ళ వొళ్లు మనకప్పగించేస్తారు. అదే భార్య అనే సరికి.... చాలా కట్టు బాట్లుంటాయి. అదొక మర బొమ్మలా పడి వుండాలి. నోరెత్తించనుకో చావబాది చితక్కొట్టి మూల మంచం మీదనో ఆస్పత్రి లోనో పారేసి మనం స్వేచ్ఛగా తిరగొచ్చు.

“పాపం.... భార్య అనేది కూడా మనిషే కదా? దాని కోరికలెవరు తీరుస్తారు?”

“వెధవ పేలుడు పేలకు - అదొక మర బొమ్మలా మనం తిప్పితే తిరగాలి. వంచితే వంగాలి.... ఈ భారతా వనిలో మగవాడికి ఏలాటి నీతి, నియమం, శీలం, కట్టు బాటు అక్కర్లేదు గాని హిందూ స్త్రీకి తప్పనిసరిగా కట్టుబాట్లు, నియమాలు, నిబంధనలు ఉన్నాయి. ఉండి తీరాలి. మగాడికి పెళ్ళాం కాగానే తన మీద సర్వాధికారాలూ వాడికిచ్చేసి వాడు కొట్టినా, తిట్టినా, ఇంట్లో పెట్టి తాళం వేసినా బాధ కలిగితే తనలో తను కుళ్ళి కుమిలి ఏడవాలేగాని పైకి పొంగ కూడదు. చివరికి గొడ్డలితో నరికినా, నిప్పుల్లో తగల బెట్టినా కిమ్మన కూడదు. అదీ భారతదేశపు రాజనీతి!”

“ఓహో.... పాపం.... అందుకే రోజూ చాలా మంది అబలలు ఆహుతై పోతున్నారన్నమాట.”

“అన్న మాటా లేదు. తమ్ముడి మాటా లేదు. ఉన్న మాటే... అందుకే నే చెప్పేదేమంటే.... మీ నాన్న తెచ్చిన కులమింటి కోతినైనా సరే పెళ్ళాడు. ఆ తరువాత చూడు తమాషా.”

“ఓ....కె గురూ. పెళ్ళికి ఇదే పిలుపు. తప్పక వస్తావుగా?”

“చస్తే రాను. నీ విషయంలో మీ ఇంటికి వస్తే మీ నాన్న కనీసం కాఫీ ఇవ్వక పోగా టిఫిన్ తో సహా హోటల్ నుంచి నన్నే తెప్పించి పెట్టమన్నాడు.... ఇక నువ్వు పద.”

“నన్నూ, నా తప్పల్నీ ఏకంగా క్షమించెయ్ నాన్నా. నీ యిష్ట ప్రకారమే మంత్రాల మామయ్య కూతుర్ని చేసినా తంత్రాల అత్తయ్య కూతుర్ని చేసినా లేక ఇద్దర్నీ చేసినా బుద్ధిగా తాళి కట్టేస్తాను.”

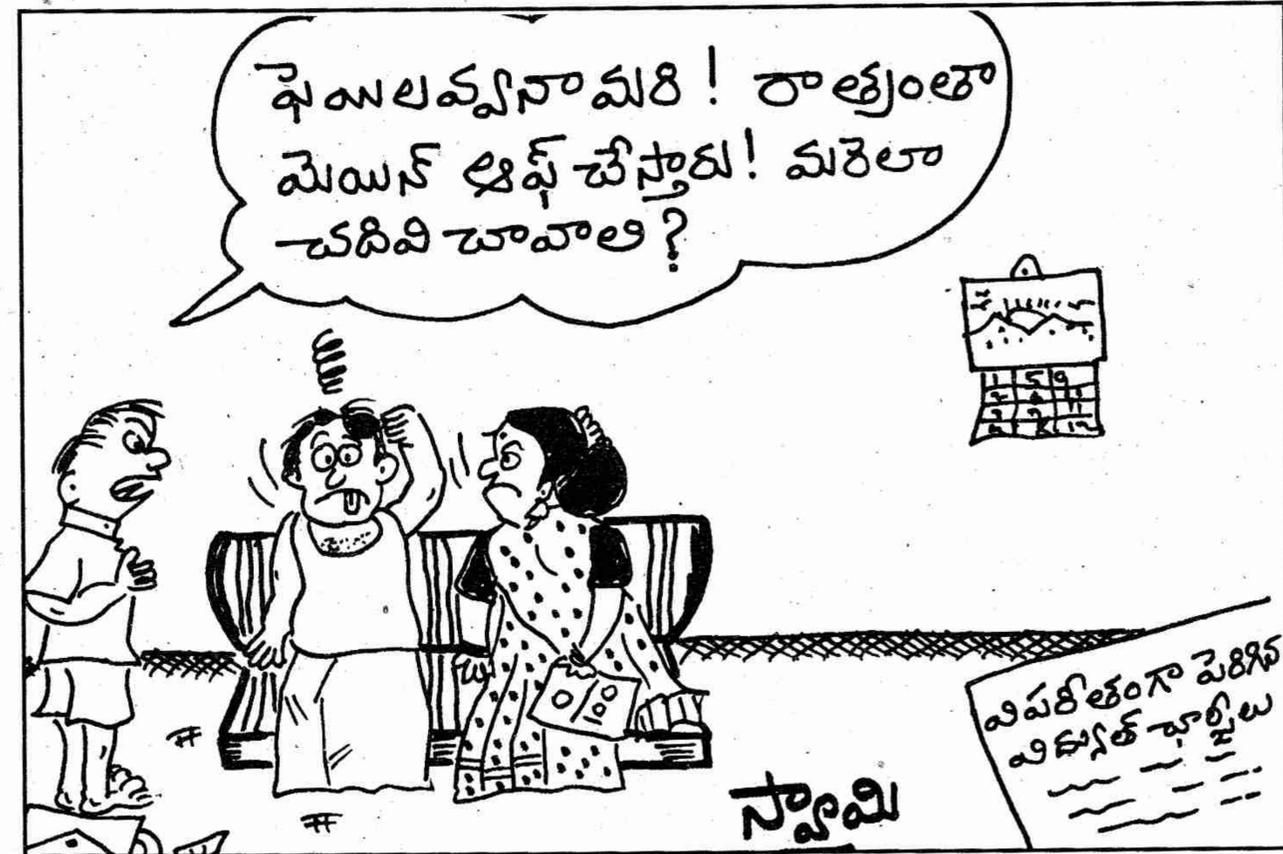
“ఊ..... లైన్లోకొచ్చావన్న మాట.... ఆ ఇద్దరూ వద్దు. నా చిన్న నాటి స్నేహితుడి కూతుర్ని చేస్తాను.” పార్వతీశానికి.... సారీ.... పార్వతీష్ కి పెళ్ళున పెళ్ళైంది. ఇది జరిగిన మూడో రోజున....

“గురువా గిరిశమో!.... గురూ!.... మోసం గురూ....” శోకాలు పెడుతూ వచ్చి పడ్డాడు.

“ఏమైందిరా పార్వతీశం? ఈ అర్ధరాత్రి శవం లేచినట్లు. ఆ శోకాలేంటి? ఈ రాకేమిటి? లెక్క ప్రకారం ఈరాత్రి నీకు శోభన రాత్రి కదా? ఏంటి కథ?” కంగారుగా అడిగాడు గిరిశం.

“ఔను గురూ....” పొగిలి పొగిలి ఏడుస్తూ చెప్పాడు.

“కొంప దీసి.... మీ నాన్నగాని పోయాడా?... అబ్బు.... అదే నిజమైతే నా ఫీజు రెట్టింపై త్వరలో చేతికొస్తుంది. త్వరగా చెప్పరా పార్వతీశం....” ఆనందం ముప్పిరి గొంటూండగా అడిగాడు.

“లేదురా గిరిశమో....”

“నాకు తెలుసురా. మీ నాన్న అంత తొందరగా చస్తాడా?.... లేకపోతే..... నవ్వు తాళి కట్టి కట్టక ముందే..... కాలు పెట్టి పెట్టక ముందే మీ అత్తగారీ, మామగారీ హరి మన్నారా?”

“అదే కాదు గురువా గిరిశమా....”

“మరైతే ఏంటో తొందరగా చెప్పి తగలడరా అప్రాచ్యపు వెధవా. సస్పెన్స్ తో చంపకు ఏ బ్రాసి వెధవన్నర వెధవా.” గోపాలం గారి భాషనందుకున్నాడు గిరిశం.

“నేను తగలడటం లేదు. ఏడుస్తున్నాను గిరిశమో....”

“సరే.... విషయం చెప్పి ఆ తరువాత ఏడుపు ఏడుపు గొట్టు వెధవా.”

“నేను పెళ్లి చేసుకుంది ఎవరంటే..... పెళ్లి చూపులు లేకుండా చేసుకోవటానికి ఈ పారపాటు జరిగింది గురూ.” మళ్ళీ భోరుమన్నాడు.

“తొందరగా చెప్తావా?.... చెప్పు తీసి ఉతక మంటావా?” ఎడం కాలి చెప్పు తీశాడు గిరిశం.

“ఆ అమ్మాయి.... వాళ్ల నాన్న, అన్నయ్యల చేత చితక తన్నించినదే?.... డి.యన్.పి. కూతురు వైదేహి వా....” చిన్న పిల్లాడిలా రాగమందుకున్నాడు నాన్ స్టాప్ గా చెప్పుకుపోతూ.

“అరె!..... కథలా అడ్డం తిరిగిందా?.... ఐనా ఫరవాలేదు. తాళి కట్టేశావు గనక డి.యన్.పి కూతురైన వాడి బాబు కూతురైనా చచ్చినట్లు పడి వుండవలసిందే. ఇంతకీ శోభనం?”

“చిక్కంతా అక్కడే వచ్చింది గురూ వా....”

“వివరంగా చెప్పేడువు సన్నాసి వెధవా.”

“తాళితే కట్టేశాను గానీ.... శోభనం అనేసరికి..... తెల్లారేసరికి నేను నేనుగా మిగుల్తావా అని భయమేసి.....వా....”

“ఏం చేశావ్?”

“...ఆమె నడక, వినయం, విధేయత, కట్టు బొట్టు, ప్రసన్న వదనం.... అన్నీ బాగా నచ్చి గౌరవభావం, అభిమానం, ప్రేమ పెల్లుబికి.... చిన్నగా.... గదిలోకి నువ్వొస్తావా అన్నాను అంతే.”

“నీ భార్యనేగా?”

“కాదు...వా....”

“మరి?” విభ్రమాశ్చర్యాలతో చూస్తూ అడిగాడు.

“....మా అత్తగారిని.... వాళ్లు మా విడాకుల కోసం అపై చెయ్యటానికి రేపు నీ దగ్గరికే రాబోతున్నారు. వా.... ఈ కేసు టేకప్ చేస్తావా? వా....”

“ఒరేయ్ పార్వతీశం.... టేకప్పు లేదు, సెటప్పు లేదు. నాకు పది కాలాల పాటు బ్రతకాలని వుంది. నన్ను బ్రతకనీ బాబూ. నువ్వేళ్లి నన్ను బ్రతికించు నాయనా. వా....” ఈసారి గిరిశం ఘోరంగా, దారుణంగా, హృదయ విదారకంగా ఏడుపందుకున్నాడు.... ❊

సెక్సు లేని జీవితం చప్పగా ఉంటుంది!

- అశోక్ కుమార్

కెమెరా యాభై రూపాయ లులోపే... ఆ కెమెరాతో నేను విన్యాసాలు చేయడం ప్రారంభించాను. నేను తీసిన ఫోటోలను అందరూ మెచ్చుకొనే వారు. అలా ఉత్సాహం వల్ల టాలెంట్ ని డెవలప్ చేసుకున్నాను.

మీ మొదటి చిత్రం?

మలయాళ చిత్రం రాముకలియత్ “కొండగాలి” అవార్డు గెలుచు కుంది.

తమిళంలో ఎన్ని చిత్రాలు చేశారు?

తమిళం అని కాదు గాని మొత్తం యాభై పైచిలుకు చిత్రాలు చేసి ఉంటాను.

అందులో మీకు పేరు తెచ్చిన చిత్రాలు?

అన్ని చిత్రాల్లోనూ అశోక్ కుమార్ ముద్ర ఉంటుంది. గొప్ప కాదు గాని అశోక్ కుమార్ ఫోటోగ్రఫీకోసం ఒకసారి చూడొచ్చు అని ప్రేక్షకులనుకోవడం విన్నాను.

మీకు అసిస్టెంట్ గా ఆడవాళ్ళనే ఎందుకు పెట్టుకుంటారు?

మగవాళ్ళకు అవకాశాలు చాలా వుంటాయి. ఆడవాళ్ళను కూడా మంచి కెమెరామెన్ లుగా తీర్చిదిద్దాలన్నది నా ఆలోచన. సుహాసినీ, కృష్ణసియలు ఆ కోవకి చెందినవారే!

అశోక్ కుమార్ పేరు చెప్పగానే ‘అభినందన’ చిత్రం గుర్తుకొస్తుంది. అశోక్ కుమార్ పేరు చెప్పగానే ప్రపంచ ప్రఖ్యాత కెమెరామెన్ గుర్తుకొస్తాడు. ‘జీన్స్’ చిత్రంలో అశోక్ కుమార్ పనితనం చూసి ప్రపంచదేశాల్లో ఛాయాగ్రహ నిపుణులందరూ ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు. తను చేస్తున్న పనిపట్ల కాన్ సెంట్రేషన్ తను చెప్పదలచుకున్న విషయం కన్ ఫ్యూజన్ లేకుండా చెప్పడం అశోక్ కుమార్ లో ప్రత్యేకతలు. తనకంటూ నిర్దిష్టమైన ఔన్నత్యం గల అశోక్ కుమార్ తో ‘ప్రియదత్త’ జరిపిన మినీ ఇంటర్వ్యూ చదవండి.

ఛాయాగ్రహణం పట్ల మీకు ఆసక్తి ఎలా కలిగింది?

ఆ రోజుల్లో ఫోటోలు తీసేవాళ్ళని అందరూ విచిత్రంగా చూసేవాళ్ళు.. నన్ను అలాగే గొప్పగా చూడాలని స్కూలుకెళ్ళమని ఇచ్చిన డబ్బుల్లో ముందుగా ఓ డబ్బా కెమెరా కొన్నాను. అప్పట్లో

మీ సినిమాల్లో ‘సెక్సు’కి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. ‘కామ’ చిత్రం తీయడంలో మీ ఉద్దేశ్యం?

అదేవిటి? నేను టెక్నీషియన్ ని. ఎలాంటి సినిమానైనా హాండిల్ చేస్తాను. ఆమాటకొస్తే ‘సెక్సు’ జీవితంలో ఓ ప్రధానభాగం. సెక్సులేని జీవితం ఎంత చప్పగా ఉంటుంది? ప్రతి ప్రేక్షకుడు సెక్సుని గురించి తెలుసుకుందామనుకుంటాడు. కాని బయటపడడు. అదేదో చేయకూడని పనిలా నీతులు వల్లిస్తాడు. నిజానికి సెక్స్ ని పబ్లిగ్గా ఒప్పుకోగలిగితే... ఇన్ని దొంగచాటు బూతు చిత్రాలు విశ్వఖలంగా రాజ్యం చేసేవి కావు.

“సాయిచరిత్ర” ఎందువలన ఫెయిలయ్యింది?

అది ఫెయిలయిందని మీరంటున్నారు. బ్రహ్మాండమయిన ఆదరణ లభించింది. ప్రస్తుతం ఓవర్ సీన్ మార్కెట్ చేసుకుంటోంది. అయితే లోగడ ఓ చిత్రం రావడం వలన ఈ చిత్రం పట్ల అంత క్యూరియాసిటీ ఉండకపోవచ్చు!

“జీన్స్” కెమెరా విషయంలో ప్రపంచం అంతా మీ పనితనం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఎలా అంతటి అద్భుతమయిన ఫలితాలు సాధించగలిగారు?

వెరీ సింపుల్... సాధించాలన్న పట్టుదలే!

ప్రస్తుతం మీరు?

“రిలాక్సింగ్ గా ఉన్నాను. టీ.వి. సీరియల్ ప్లాన్ చేస్తున్నా. ఆ పని మీద వచ్చా. బాయ్” అంటూ హుందాగా ఇంటర్వ్యూ ముగించాడు.

ముఖ్యంగా వయసులో చిన్నవాడైనా అద్భుతమయిన టెక్నీషియన్ అశోక్ కుమార్ మనసుంటే మార్గం అదే ఉంటుంది! ❊